

כאשר מרחב הלאפסוס כבר אינו נושא כל משמעות (או פירוש), רק אז אפשר להיות בטוחים שאנו בלא מודע. יודעים זאת.¹ אולם די להפנות תשומת לב לעובדה זו, על מנת למצוא עצמך מחוץ לו. אין שם כל ידידות, במרחב זה, התומך בלאמודע. כל מה שאני יכול לעשות הוא לומר אמת. לא, אשר בעוברה דרך תשומתהלב, אינה משקרת. ולמרות זאת רודפים אחריה.

יש דרך לעשות סדר בבלגן הזה, דרך שהינה מספקת לא רק מסיבות פורמליות (סימטריה, למשל). כמו סיפוק, המושג רק עם שימוש, שימוש של אינדיבידואל - אשר מכונה בפסיכו-אנליזה (psych = fiction of), אנליזנט. ואכן, עובדה היא שאין במחוזותינו מחסור באנליזנטים. זוהי עובדה של מציאות אנושית - מה שמכנים מציאות. יש לציין שמאז שהיא קיימת / ex-sisted / הפסיכואנליזה השתנתה. היא הומצאה על ידי בודד, תיאורטיקן של הלאמודע שאין עליו עוררין (שאינו מה שמדמיינים שהוא - הייתי אומר שהלא מודע הוא ממשי), ושעכשיו מתנסים בו בזוגות. למען ההגינות, הבודד, היה הראשון לשמש דוגמא תלמידיו (מאחר שהיו תלמידים רק בגלל שהוא לא ידע מה שעשה). זה מוסר את הרעיון שהיה לו אודות פסיכואנליזה - מגיפה - אלא שהיא הוכיחה עצמה כמרגיעה בארץ אשר אליה הוא הביא אותה; הציבור הסתגל אליה די בקלות. עתה, בערבו של יום אני מוסיף את קמצוץ המלח שלי: עובדה של היסטוריה (history), או היסטריה (hysteria) : זו של הקולגות שלי, כפי שקורה, מקרה חסר חשיבות, אולם מצאתי עצמי מעורב בו, באופן בו אני עסוק עם פלונישהציג אותי בפניהם כמי שכפה על עצמו את פריד, the Beloved of Mathesis. הייתי מעדיף לשכוח זאת: אבל אין שוכחים את אשר הציבור מזכיר לך ללא הרף.

אם כן יש לקחת בחשבון את האנליטיקאי בטיפול הפסיכואנליטי. אני חושב שלא היה לו כל מעמד חברתי אלמלא פריד היה פותח לו את הדרך - אני אמר פריד, על מנת לקרוא לו בשמו. כי אין אף אחד שיכול לננות משהואנליטיקאי, ופריד לא עשה זאת. מסירת טבעות לבאי טקס חניכה, אינה לננות בשם. מכאן, הצעתי היאשהאנליטיקאי יסמך / hystorizes עצמו אך ורק מעצמו: זו עובדה של המצאה. אפילו אם הוסמך באמצעות היררכיה. איזו היררכיה יכולה לאשר אותו כאנליטיקאי, לתת לו את חותמת הגומי? תעודת לידה אומרת לי שנולדתי. אנימתכחש ל תעודה זו : אינני משורר, אלא שיר. שיר שנכתב, גם אם הוא נראה כמו סובייקט.

נותרת השאלה מה יכול להניע מישו, במיוחד אחרי אנליזה, להסמך עצמו - hystoriz- מעצמו. אין זה יכול לבוא מעצמו, מכיוון שהוא יודע משהו על האנליטיקאי, עכשיו, כשהוא חיסל, כמו שאומרים, אתהטרנספרנס החיו בי שלו. איך הוא יכול לשקול לקחת על עצמו את אותה פונקציה?

במילים אחרות, האם יש מקרים אשר בהם אתה נדחף מסיבה אחרת, מזו של המשאלה להסתדר, כלומר, להרוויחכסף, לשמור על אלה שבטיפולך, ומעל על עצמך, בהתאם למוסר היהודי (אשר במובן זה פריד נשאר קשור אליו).

¹ תרגום מספרו של מרקו מאואס, אהבה היא תמיד של שם, עמוד 21 הוצאת רסלינג 2014 "כאשר אין למרחב (ב) של פליט(ת-פה) שום משמעות (או פירוש), אזי אתה לבדך בטוח שאתה בתוך הלא-מודע. אתה יודע".

מן המקור הצרפתי:

Quand Fesp d'un laps, soit puisque je n'écris qu'en français :
l'espace d'un lapsus, n'a plus aucune portée de sens (ou interprétation),
alors seulement on est sûr qu'on est dans l'inconscient. On le sait, soi.
תודה למלכה שיין על הסכמתה להוסיף הערה זו בנסיבות העלאת התרגום לאתר דורא

חייבים להודות שהשאלה (שאלת הסיבה האחרת) חיונית על מנת לתמוך במעמד של מקצוע שזה לא מכבר הופיעה היסטוריה – history. היסטוריה Hystory שאיני מכנה נצחית, מפני שה-aetas שלה הוא רציני רק ביחס למספרממשי, כלומר, לסדרה סופית.

מדוע, אם כן, שלא נעמיד את המקצוע הזה למבחן האמת הזו שבה המכונה לא מודע מתפקד כחלומות, עם מה שהוא טובל

ניתן לצפות אך ורק לשקרים (זה מה, שבשפה מנומסת, אנו קוראים 'התנגדות'), אין שום מונח אחר מאשר הסיפוק שמציי ן את סוף האנליזה.

מכיוון שהמטרה המרכזית של האנליזה היא לתת את הסיפוק הנדרש בדחיפות, הבה נשאל את עצמנו כיצד מישוהיכול להקדיש עצמו לספק מקרים דחופים שכאלה.

זהו היבט משונה של 'אהוב את שכנך' שדוגלת בו המסורת היהודית. אולם לפרש אותו במונחים נוצריים, כלומר, כמו ה-
..treie jean-f ההלני, מה שמוצג לאנליטיקאי הנו דבר מה שונה מאשר השכן: זהו החומר הלא מוסדר שלהתביעה שאין לה דבר עם הפגישה (של השומרונים הראוי להכתיב את החובה הנוצרית).

ההצעה קודמת לבקשה דחופה שלא בטוח שתסופק, אלא אם תשקל.
לפיכך ייעדתי כ'פאס' את ההעמדה למבחן של ה' hystorization' של האנליזה, בעודי נמנע מלכפות פאס זה עלכולם, מ פני שכמו שזה נראה, אין זו שאלה עבור כולם, אלא עבור אינדיבידואלים פזורים בצורה מגוונת.
השארתי זאת לרשות אלה שמוכנים להסתכן בלהעיד, במקרה הטוב, על האמת המשקרת.
עשיתי זאת מכוח הרעיון היחיד המתקבל על הדעת שיצרתי לגבי האובייקט, זה של האובייקט כסיבת האיווי, של זהשחסר.
החסר של החסר עושה את הממשי, שמופיע רק שם, כפקק. הפקק הזה נתמך על ידי המושג של הבלתי אפשרי - והמעט שאנחנו יודעים אודות הממשי, מראה את האנטינומיה שלו לכל הסתברות.

אדבר על גיוס שמאד העסיק אותי השנה, רק על מנת לומר שהינו תולדה פשוטה ביותר של סירוב - ועוד איזהסירוב מנטלי! - לפסיכואנליזה, שעבודתו מדגימה כתוצאה מכך. אבל לא עשיתי יותר מאשר לגעת בזה, לנוכחהמבוכה שלי בכל הקשור לאמנות - אלמנט שבו פרויד לא רחץ ללא דופי.

אזכיר כמו תמיד, שכתבתי זאת הייתי מסובך במקרים דחופים.
יחד עם זאת, אני כותב, במידה בה אני מרגיש חייב, כדי להיות באותו מישור (au pair) עם מקרים אלה, לעשות זוגאיתם.

ז'. לאקאן

פריז

17.5.1976

תרגמו מאנגלית:

חמוטל שפירא

מלכה שיין

ענת פריד